ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΣΤ'.

ΑΡΙΘ.— 12

ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 24 ΜΑΡΤΙΟΥ 1906

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. . . . 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ.. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾶ. 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Κολωνίας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ ἀρχιγραμμ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγνώσματα χριστιανικά — Ἐκλογικὴ συνέλευσις — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ

Ἀπὸ τῆς πρώτης κυριακῆς τῶν νηστειῶν μέχρι σήμερον οἱ ἐν τῷ πατριαρχ. ναῷ καὶ τοῖς ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ λοιποῖς ναοῖς ἐκκλησιαζόμενοι λαμβάνουσι μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, κατὰ τὴν εἰς τὰ ἴδια ἐπιστροφὴν τὴν ἐξήγησιν τοῦ Εὐαγγελίου τῆς ἡμέρας, ἐκκλησιαστικῇ προνοίᾳ ὑπὸ καλάμων ἐμπείρων γραφομένην καὶ φιλοκάλως ἐκ τοῦ πατριαρχικοῦ τυπογραφείου ἐκδιδομένην. Τὸ μικρὸν τοῦτο φύλλον, ὅπερ ἀποτελεῖ τὸ ἐγκόλπιον ἢ συνέκδημον ἑκάστου εὐσεβοῦς χριστιανοῦ, διανέμεται δωρεάν.

Μετὰ τὰ «Εὐαγγελικὰ διδάγματα», τὰ κατὰ πᾶσαν κυριακὴν, ἐπὶ τρία συνεχῶς ἔτη (1902, 1903 1904), προσφερόμενα τῷ περιουσίῳ τοῦ Κυρίου λαῷ καὶ τὴν ἑρμηνείαν τῶν εὐαγγελικῶν καὶ τῶν ἀποστολικῶν περικοπῶν, ἀπὸ προνοίας ἐκκλησιαστικῆς, αὐτῷ χορηγοῦντα, ἔχουσι σήμερον οἱ εὐσεβεῖς τὴν ἐξήγησιν τῶν εὐαγγελικῶν ἀναγνωσμάτων, εὔληπτον αὐτοῖς καὶ σαφῆ χορηγουμένην καὶ δωρεὰν προσφερομένην. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀπορήσῃ ὡς ἡ παλαιὰ Σαμαρεῖτις, ἡ μὴ γινώσκουσα τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, πῶς δύναται νὰ ἀντλήσῃ τὸ ζῶν ὕδωρ ἐκ τοῦ φρέατος, ἀντλήματος στερούμενος. Ἔχει διὰ τῶν «Διδαγμάτων» ἐκείνων καὶ διὰ τῶν κυριακῶν τῆς σήμερον ἐξηγήσεων τὸ «ἄντλημα» τοῦτο, ὡς ἔχει καὶ διὰ τῶν ἀπ' ἄμβωνος ἱερῶν κηρυγμάτων, ἀφοῦ, πιθανῶς, ἀδυνατεῖ νὰ καταστῇ κάτοχος, ἢ καὶ νὰ ἐννοήσῃ τὰ ἐν χρόνοις ἀρχαίοις καὶ νεωτέροις ὑπὸ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν νεωτέρων αὐτῆς διδασκάλων γραφέντα.

Τὸ ἱερὸν ἐξηγητικὸν ἔργον τοῦτο, τὸ ἑρμηνευτικὸν, ἐξακολουθήσει γινόμενον καὶ μετὰ ταῦτα καὶ χορηγηθήσεται δωρεὰν εἰς τὸν λαὸν τὸ «ἄντλημα» τὸ ποθούμενον. Καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ θείου λόγου γίνεται τοιούτῳ τρόπῳ παραμόνιμον. Ὁ πιστὸς τοῦ Κυρίου λαὸς, οὗ τὴν εἰς τὴν πίστιν τῶν πατέρων ἡμῶν ἀφοσίωσιν ἑτεροδιδασκαλίαι ζητοῦσι νὰ διασείσωσι καὶ πλεκτάναι προσηλυτευτῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ψυχράνωσιν, ὁ πιστὸς τοῦ Κυρίου λαὸς, ὁ τοσούτους αἰῶνας ὑπερηφάνως βαστάσας ἐνώπιον ἐθνῶν τε καὶ βασιλέων τὸ ὄνο-

ΗΑΥΚΟΒΑ ΒΙΕΛΙΟΤΕΚΑ ΟΔΕΣΣΑ ΜΕΤΣΝΙΚΟΒΑ

μα τοῦ Κυρίου, καὶ σήμερον ἔτι βαστάζων, καὶ μεθ' ὑπομονῆς καὶ καρτερίας εἰς τὴν θείαν τοῦ Λυτρωτοῦ διδασκαλίαν προσηλωμένος, θέλει ἔχει δωρεὰν καὶ πάλιν παρεχομένην τὴν ἑρμηνείαν τῶν θείων λογίων τῶν ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις. Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται αὐτῷ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀπορίαν, ὅτι «ἄντλημα οὐκ ἔχει» ὅπως ἀρυσθῇ ἀπὸ τοῦ φρέατος τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν. Διδασκαλία ποιμένων, λόγοι κηρύκων, κήρυγμα διδασκάλων, ἀναγνώσματα ἐποικοδομητικά, ἠθικά, ἐξηγητικά, συμβουλευτικά, διὰ τοῦ φωτὸς τοῦ τύπου πάγκοινα καθιστάμενα καὶ διαδιδόμενα, γίνονται τῷ χριστιανῷ τόσα βοηθήματα καὶ τόσοι χειραγωγοὶ πρὸς ἀπερίκλονον κατανόησιν τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ· καὶ τὸ ἀπ' ἄμβωνος κήρυγμα παραμένει διαρκῶς εἰς τοῦ πιστοῦ τὴν μνήμην ἐνισχυόμενον διὰ τῶν ἐντύπων τούτων ἑρμηνειῶν τῶν καὶ δωρεὰν ἤδη διανεμομένων.

Ἐὰν εὐχηθῶμεν νὰ μιμηθῶσι τὸ παράδειγμα τὸ τοιοῦτον ἕτεραι Ἐκκλησίαι καὶ μητροπόλεις, θέλομεν κατηγορηθῇ βεβαίως ὡς ἀγνοοῦντες τὰ καθ' ἡμᾶς. Καλὸν ἔργον καὶ ἅγιον νὰ διανέμωνται τοιαῦται διδασκαλίαι δωρεὰν εἰς τὸν εὐσεβῆ λαὸν ἡμῶν· ἠδύναντο δὲ μητροπόλεις τινες, παρ' αἷς καὶ μείζων ὁ πληθυσμὸς τῶν ὀρθοδόξων, καὶ πολλοὶ κήρυκες καὶ διδάσκαλοι καὶ λόγιοι, ὡς ἡ Σμύρνη καὶ ἡ Ἔφεσος, ἡ Μιτυλήνη καὶ ἡ Χίος καὶ ἡ Σάμος καὶ ἡ Θεσσαλονίκη, ἡ Ἀδριανούπολις, ἡ Τραπεζοῦς, τὰ Ἰωάννινα, παρ' αἷς καὶ τυπογραφεῖα λειτουργοῦντα ἤθελον ὑπηρετήσει τῷ εὐαγγελικῷ ἔργῳ, ἠδύναντο νὰ σκορπίζωσι δωρεὰν κατὰ τοιοῦτόν τινα τρόπον καὶ τὴν ἑρμηνείαν ὡς καὶ τὴν ἐξήγησιν τῶν Εὐαγγελίων. Ἀλλὰ τὸ φάσμα τῆς ὑλικῆς ζημίας ἀπρόθυμον καθιστᾷ πρὸς ἐξακολούθησιν, τῆς ἐπιχειρήσεως τὸν ταύτην ἀναλαμβάνοντα καίπερ γινώσκοντα ὅτι τὸ ἠθικὸν κέρδος βέβαιον, καὶ προδόκιμον τὸ τῆς καλλίστης ἐργασίας ταύτης ἐπικοδομητικὸν ἀποτέλεσμα. Τίς ζηλωτὴς κληρικὸς καὶ διδάσκαλος καὶ ποιμήν, ἐκ τῶν μόλις ἀποζώντων, ἐκ τῶν ἐχόντων πολλὰς ὑποχρεώσεις ὑλικάς, θέλει ἀναλάβει μετὰ θάρρους καὶ προσδοκιῶν τὴν ἐργασίαν ταύτην; Ὁ λαὸς προθύμως ἀναγινώσκει διότι καὶ ἐκθύμως ζητεῖ τὰ θρησκευτικὰ ταῦτα ἀναγνώσματα· ἀλλὰ τὸ ἀπαιτούμενον ἀντίτιμον πρὸς ἀγορὰν τοιούτων ἐλλείπει πολλαχοῦ καὶ δέον νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος ἕτερος πρὸς ὑποστήριξιν τῶν χριστιανικῶν ἀναγνωσμάτων.

Κατὰ τὰς πρὸ ἡμῶν γενεὰς ὑπῆρξαν εὐσεβεῖς ὁμογενεῖς καὶ τὴν ἀνάγκην αὐτῶν κατιδόντες καὶ τὸ ἴδιον καθῆκον πρὸς ὑλικὴν ὑποστήριξιν ἀναγνωρίσαντες. Τὰ Κυριακοδρόμια τοῦ ἀειμνήστου Νικηφόρου τοῦ Θεοτόκη ἐξεδίδοντο δαπάναις τῶν ἀειμνήστων Ζωσιμαδῶν, διότι οὔτε κληρικοῦ κήρυκος καὶ διδασκάλου, οὔτε λαϊκοῦ λογίου καὶ ἐκδότου ἴδιον ἦν ἡ δι' ἰδίων χρημάτων ἔκδοσις ἐπὶ τῷ διανεμηθῆναι δωρεάν. Ἀπητοῦντο ταμεῖα πλούσια, χορηγίαι ὄντως ἡγεμονικαὶ πρὸς ἔκδοσιν, καὶ τοῦτο κατενόησαν οἱ μακαριστοὶ ἐκεῖνοι εὐεργέται τῶν ἐθνικῶν κοινωφελῶν ἱδρυμάτων. Ἐπὶ τὰ ἴχνη ἐκείνων ἐβάδισαν ἀρκετοὶ τῶν μετὰ ταῦτα, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν βοήθειαν τῶν πενομένων ναῶν καὶ σχολείων καὶ καταστημάτων κοινῆς ὠφελείας. Ἀλλὰ πόσους εἴδομεν μιμηθέντας ἐκείνους ἐν τῷ ἀξιομιμήτῳ παραδείγματι τῆς ἐκτυπώσεως καὶ δωρεὰν διανομῆς τῶν ἱερῶν ἑρμηνειῶν. Διότι καὶ ἐξ αὐτῶν οὐ μόνον τὴν εἰς τὸ πάτριον δόγμα προσδοκῶμεν πάντες στερέωσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν συνεπῆ τῶν ἠθῶν ἡμερότητα, καὶ τὴν πρὸς τὰ καλὰ παρόρμησιν, καὶ τὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀφοσίωσιν, καὶ τὴν ἀκράδαντον ἐμμονὴν πρὸς πᾶν πάτριον, ὅπερ οἱ αἰῶνες σεβασθέντες καὶ οὕτως ἢ ἄλλως τιμήσαντες παρέδωκαν ἡμῖν.

Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς ἐξηγήσεως ταύτης καὶ τῆς ἑρμηνείας τῶν εὐαγγελικῶν ἀναγνωσμάτων θέλουσιν εὑρεθῇ ὑποστηρικταὶ καὶ τοῖς ἐργαζομένοις καὶ ὑπὲρ τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ μοχθοῦσι συναντιλήπτορες, ἔργον πράττοντες θεάρεστον καὶ λαοτίμητον.

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν, τῇ ὡρισμένῃ ὥρᾳ, συνῆλθεν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἡ πρὸς ἀνάδειξιν τῶν νέων συμβούλων ἐκλογικὴ συνέλευσις ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κ. Ἰωακείμ παρόντων πάντων τῶν μελῶν τῆς ἁγίας καὶ Ἱ. Συνόδου, πλὴν τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Γάνου καὶ Χώρας, ἀσθενοῦντος, τῶν μελῶν τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐνοριῶν, ὧν τὰ ὀνόματα ἐδημοσιεύσαμεν προηγουμένως, ἐκτὸς τῶν κ. κ. Νέτη, ἑτέρου τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐνορίας Πέραν,

καὶ Ἰ. Μιχ. Σταύρου, ἀντιπροσώπου τοῦ Μ. Ρεύματος.

Τοῦ κ. Ἀλκ. Μυράκη, β΄ γραμματέως τοῦ Μ. Συμβουλίου, ἀναγνόντος τὸν κατάλογον τῶν ὀνομάτων τῶν μελῶν τῆς συνελεύσεως, ἡ Α. Θ. Π. κηρύξασα τὴν ἔνκρξιν τῆς συνεδρίας, προσεφώνησε διὰ τῶν ἑξῆς.

Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ἐξοχώτατοι καὶ εὐγενέστατοι σύμβουλοι, ἀξιότιμοι κύριοι ἀντιπρόσωποι τῶν ἐνοριῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς

Δοξάζοντες τὸν Θεόν, εὐφροσύνως βλέπομεν συνελθόντας ἐπὶ τῷ αὐτῷ πάντας ἡμᾶς εἰς τὴν ἐκλογικὴν ταύτην συνέλευσιν, συγκληθεῖσαν ὅπως ἐξασκήσῃ δικαίωμα, ἐκ τοῦ νόμου αὐτῇ παρεχόμενον. Γνωστὸν ὅτι, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Κανονισμῶν, καθ' ἕκαστον ἔτος ἀνανεοῦται τὸ ἥμισυ τῶν μελῶν τῆς ἁγίας καὶ Ι. Συνόδου καὶ τοῦ Μ. Συμβουλίου, ὑμεῖς δὲ πάντες προσήλθετε, ὅπως προβῆτε εἰς ἀντικατάστασιν τῶν μελῶν ἐκείνων, ὧν ἡ διετὴς περίοδος τῆς ἐν τῷ Συμβουλίῳ παρεδρείας αὐτῶν διηνύθη αἰσίως· καὶ δὴ συνήλθομεν ἐνταῦθα ἵνα ἐκλέξωμεν ἀντικαταστάτας τῶν ἐξοχωτάτων Ἀριστείδου βέη Κυριακοῦ καὶ Κωνσταντ. Ταχινδζῆ, ἰατροῦ, καὶ τῶν ἀξιοτίμων κκ. Ἀγγέλου Ἰωαννίδου καὶ Κορνηλίου Σπαθάρη, ὅστις ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἔτους ἐκλεγεὶς εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ παραιτηθέντος κ. Μ. Πορτοκάλογλου, ἐστὶ καὶ αὖθις ἐκλέξιμος. Πρὶν ἢ ὅμως προβῶμεν, δίκαιον νομίζω καὶ ὀφειλὴν λογίζομαι ἐμαυτῷ, ἵνα ἀπὸ μέρους ἐμοῦ καὶ τῆς περὶ ἐμὲ ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου ἐκφράσω θερμὰς εὐχαριστίας τοῖς διανύσασι τὴν περίοδον αὐτῶν καὶ διὰ τῶν ἐπαίνων τῆς Ἐκκλησίας καταστέψω τὰ ἀποχωροῦντα μέλη τοῦ Συμβουλίου, ἅτινα, ἀληθῶς εἰπεῖν, μετὰ παραδειγματικοῦ ζήλου, μετ' ἀκραιφνοῦς αἰσθήματος καὶ μετὰ μεγίστης προσοχῆς ἐξετέλεσαν τὸ ἑαυτῶν καθῆκον προσπαθοῦντα ὅπως τὰ τῆς ὁλκάδος ταύτης βαίνωσι πάντοτε ἐθνωφελῶς. Τὰς εὐχαριστίας ὅμως ταύτας ἔτι ζωηρότερον ἐκφράζω τοῖς ρηθεῖσι μέλεσι, διότι ἐν ταῖς ἀνωμάλοις ἐποχαῖς, ἃς διήνυσεν ἡ Ἐκκλησία, ἀπέδειξαν καὶ φρόνημα ἀκραιφνὲς καὶ ἀδαμάντινον χαρακτῆρα, ἀγωνιζόμενα οὐχὶ ὑπὲρ προσώπων, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν τῶν θεσμίων ἡμῶν. Θεωρῶ δὲ περιττὸν νὰ συστήσω πᾶσιν ὑμῖν ὁποῖοι δέον ἵνα ὦσιν οἱ ἐκλεγησόμενοι ἀντιπρόσωποι, οἵτινες διὰ τῆς ψήφου ὑμῶν θὰ ἀναλάβωσι τὸ πολυποίκιλον καθῆκον τοῦ Συμβούλου. Οὗτοι δέον νὰ ἔχωσι πολλὰ καὶ ποικίλα προσόντα, διότι πολλὰ καὶ ποικίλα εἶνε τὰ ἀνατεθειμένα αὐτοῖς καθήκοντα· καὶ οὐ μόνον ἐπίκτητα, ἀλλὰ καὶ φυσικὰ προσόντα, πρὸ πάντων ὅμως τιμιότητα, ἀκραιφνὲς αἴσθημα καὶ εἰλικρινῆ καὶ τίμιον χαρακτῆρα πρὸς ἐξυπηρέτησιν οὐχὶ προσώπων, ἀλλὰ συστήματος ἀφορῶντος εἰς ἐργασίαν ὑπὲρ τῶν σπουδαιοτάτων συμφερόντων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους. Μὴ ἀμφιβάλλων ὅτι ἡ ὑμετέρα ψῆφος θὰ ἀναδείξῃ Συμβούλους τοὺς ἀξίους ἵνα καταλάβωσι τὸ ἀξίωμα τοῦτο, ὀφείλω ἵνα εὐχαριστήσω ὑμᾶς τε καὶ τὰς ἐνορίας, ἃς ἀντιπροσωπεύετε, δι' ἣν ἐπεδείξαντο νομοτάγειαν ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ εἰς αὐτὰς ὑπὸ τοῦ νόμου παρεχομένου δικαιώματος. Εἶναι πράγματι χαρακτηριστικὸν καὶ λίαν εὐάρεστον, ὅτι ἐν ἁπάσαις σχεδὸν ταῖς ἐνορίαις αἱ ἐκλογαὶ διεξήχθησαν ἐν ἡσυχίᾳ, νομιμότητι, εἰρήνῃ, καὶ ὁμοφροσύνῃ, ἐὰν δέ που, ὅπερ σπάνιον, ἐφάνη διχογνωμία αὕτη ἀφεώρα οὐχὶ πρόσωπα, ἀλλὰ πράγματα. Δοξάζων τὸν Ὕψιστον ἐπὶ τῷ δωρήματι αὐτοῦ τούτῳ, ἐκφράζω τὴν εὐχήν, ὅπως τὰ καθ' ἡμᾶς διέπῃ καὶ διευθύνῃ διὰ τρόπου ἄγοντος εἰς ἀγαθόν».

Μεθ' ὃ ὁ κ. Α. Ἰωαννίδης εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἀπὸ μέρους ἐμοῦ τε καὶ τῶν λοιπῶν ἀποχωρούντων μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἐκφράζω θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τὴν Α.Θ.Π. διὰ τοὺς εὐμενεῖς Αὐτῆς ὑπὲρ ἡμῶν λόγους. ἀλλὰ, πρὸς τοῖς εὐμενέσι τούτοις λόγοις, οὓς ἀποχωροῦντες θέλομεν ἀποκομίσει ὡς πολύτιμον ἐφόδιον καὶ ἀμοιβὴν εὐδοκίμου ὑπηρεσίας, εὐτυχεῖς θὰ ἐλογιζόμεθα ἐὰν εἴχομεν τὴν εἰλικρινῆ συναίσθησιν ὅτι πράγματι καὶ ἐν παντὶ ἐπετελέσαμεν τὸ ἡμέτερον καθῆκον ὡς συμβούλων· πλὴν τὸ καθῆκον τοῦτο εἶναι τόσον βαρύ, τόσον εὐρύ, τόσον μέγα, τόσον ἐν τοῖς καθέκαστα ποικίλον καὶ δυσχερὲς ὥστε δὲν δύναμαι, τὸ ἐπ' ἐμοί, ἢ νὰ ὁμολογήσω ὅτι μέγα μέρος τῆς λαχούσης ἡμῖν ἐθνικῆς ἐργασίας καταλείπομεν εἰς τοὺς ἡμετέρους διαδόχους. Ἐὰν ὅμως δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν τὴν συναίσθησιν ὅτι ἐν παντὶ ἐξετελέσαμεν τὸ ἡμέτερον καθῆκον, ἔχομεν οὐχ ἧττον τὴν συναίσθησιν ὅτι εἰργάσθημεν ἐν τῷ Συμβουλίῳ οὐχὶ ὑπὲρ προσώπων, ἀλλ' ὑπὲρ πραγμάτων. Ἐπιτραπήτω δέ μοι νῦν ἵνα ἀναμνησθῶ μετὰ δακρύων τοῦ μακαρίτου συναδέλφου Ζήση, ὅστις ἐπὶ πολλὰς περιόδους φιλογενῶς εἰργάσθη ἐν τῷ Συμβουλίῳ καὶ ὃν κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίοδον ἡ Θεία Πρόνοια ἀφήρπασεν ἐκ τοῦ μέσου ἡμῶν. Τελευταῖον δὲ ἐπικαλοῦμαι τὰς εὐχὰς τῆς Γμ. Θ. Παναγιότητος καὶ τῆς Ἱ. Συνόδου, αἵτινες ἀποτελοῦσι πολύτιμον ἐφόδιον διά τε τοὺς συναδέλφους καὶ δι' ἐμέ».

Εἶτα ἡ Α. Θ. Π. προσέθηκεν εἰποῦσα ὅτι·

Δίκαιος καὶ ὀφειλετικὸς ἐστιν ὁ ἔπαινος ὁ ἀποδιδόμενος τῇ μνήμῃ τοῦ μακαρίτου Ζήση· εἶναι ἀληθὲς καὶ πανθομολογούμενον ὅτι ὁ ἀείμνηστος οὗτος ἀνὴρ, ὃν ἐν μιᾷ ὁμιλίᾳ μου ἐν ἑορτῇ τοῦ Ζωγραφείου, οὗτινος διετέλει ἔφορος καὶ πρόεδρος, ἀπεκάλεσα σφριγῶντα γέροντα, διῆλθε τὸν βίον του ὑπηρετῶν τὰ κοινὰ καὶ συμβαλλόμενος ὑπὲρ τῆς εὐδοξώσεως αὐτῶν, ἦτο δὲ πάντοτε καὶ πανταχοῦ, εἴτε ὡς μέλος τοῦ Συμβουλίου, ἐν ᾧ τετράκις παρήδρευσεν, εἴτε ὡς μέλος καὶ πρόεδρος τοῦ Ζωγραφείου, εἴτε ὡς μέλος τῆς κεντρικῆς ἐφορίας καὶ τῶν διαφόρων κοινοτικῶν ἀρχῶν προθυμότατος ἐν τῇ ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἐργασίᾳ. Ὄντως ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ πολύτιμον ἀπωλέσαμεν συνάδελφον, οὗτινος τὴν ψυχὴν εὔχομαι ὅπως ὁ Ὕψιστος ἐν σκηναῖς δικαίων κατατάξῃ ἀναδεικνύων ἐφαμίλλους αὐτῷ ἀντικαταστάτας».

Μετὰ ταῦτα ὁ Α΄ γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου καὶ νομικὸς σύμβουλος τῶν Πατριαρχείων κ. Π. Δ. Νικολόπουλος ἀνέγνω τὴν νενομισμένην ἔκθεσιν τῶν ἐτησίων ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς·

Παναγιώτατε δέσποτα,

Συνερχομένης τῆς ἐκλογικῆς συνελεύσεως, ἥτις, συμφώνως τοῖς Κανονισμοῖς, προβήσεται εἰς ἀντικατάστασιν τῶν κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου ἀποχωρούντων τεσσάρων λαϊκῶν μελῶν αὐτοῦ, ἤτοι τῶν κκ. Α. Κυριακοῦ, Κ. Ταχιντζῆ, Α. Ἰωαννίδου καὶ Κ. Σπαθάρη, ὄντος καὶ πάλιν ἐκλεξίμου, ἅτε ἐκλεγέντος, ψήφῳ τῶν δύο τῆς Ἐκκλησίας Σωμάτων, ὡς ἀντικαταστάτου τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ ἀποχωρήσαντος κ. Μ. Πορτοκάλογλου, οὗ ἡ περίοδος ἤδη ἐπί-

σης ἔληγεν, ἐκτίθησι τοῦτο, κατὰ τὸ εἰωθός, τὰ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος αὐτῷ πεπραγμένα, ὡς τε δικαστικῷ καὶ διοικητικῷ σώματι.

Ἐν πρώτοις δὲ τὸν λόγον περὶ τοῦ καταρτισμοῦ αὐτοῦ ποιούμενον γνωστὸν καθίστησιν ὅτι τοῦτο ἀπετελεῖτο ἐκ τῶν ἀπὸ τοῦ προηγουμένου ἔτους ὑπαρχόντων μελῶν αὐτοῦ, ἤτοι τῶν σεβασμ. μητροπολιτῶν Διδυμοτείχου κ. Φιλαρέτου, προέδρου, ὃν ἀποχωρήσαντα, ληξάσης τῆς συνοδικῆς αὐτοῦ περιόδου, διεδέξατο ὁ μητροπολίτης Κυζίκου κ. Ἀθανάσιος, Χίου κ. Κωνσταντίνου, Γάνου καὶ Χώρας κ. Κωνσταντίνου, καὶ Δρυϊνουπόλεως κ. Λουκᾶ, ἀντικαταστήσαντος τὸν ἐπίσης ἐπὶ τῇ λήξει τῆς συνοδικῆς αὐτοῦ περιόδου ἀποχωρήσαντα Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Κωνστάντιον, ἐκ τῶν ὡς ἄνωθι ἐξονομασθέντων καὶ ἤδη ἀποχωρούντων κκ. καὶ ἐκ τῶν πέρυσιν ἐκλεγέντων κκ. Μ. Ρακτιβᾶν, Ι. Χατζοπούλου, ἐλθόντος ἐκλογῇ τῶν δύο Σωμάτων εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Στεφάνου Καραθεοδωρῆ μὴ ἀποδεξαμένου τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ, Λ. Καζανόβα, καὶ τοῦ, οὐ πρὸ πολλοῦ, ἀτυχῶς, τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος ἀγαστοῦ τῆς Ἐκκλησίας τέκνου καὶ πολυτίμου ἐν τῇ ἐθνικῇ δράσει παράγοντος μακαρίτου Ζήση Θ. Ζήση, ὃν ἐπίσης τῇ ψήφῳ τῶν δύο διοικητικῶν τῆς Ἐκκλησίας Σωμάτων ἀνεπλήρωσεν ἔναγχος ἐκλεγείς, ὁ κ. Γεώργιος Κάρταλης· ὥστε, ἐν ἀνακεφαλαιώσει, τὸ Συμβούλιον, κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ παρόντος ἔτους, ἀποτελεῖται ἐκ τῶν σεβασμ. μητροπολιτῶν Κυζίκου κ. Ἀθανασίου, προέδρου, Χίου κ. Κωνσταντίνου, Γάνου καὶ Χώρας κ. Κωνσταντίνου, καὶ Δρυϊνουπόλεως κ. Λουκᾶ, καὶ ἐκ τῶν κκ. Α. Κυριακοῦ, Κ. Ταχιντζῆ, Α. Ἰωαννίδου, Κ. Σπαθάρη, Ι. Χατζοπούλου, Λ. Καζανόβα Μ. Ρακτιβᾶν καὶ τοῦ, ὡς προείρηται, ἀντὶ τοῦ μακαρίτου Ζήση, ἐκλεγέντος κ. Γ. Κάρταλη.

Ἀρχόμενον δ' ἐφεξῆς ἐκ τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ, αἵτινες καθ' ἅπαν τὸ διαρρεῦσαν τοῦτο χρονικὸν διάστημα συνεκροτήθησαν, δηλοῖ ὅτι αὗται ἐν συνόλῳ ἀνῆλθον εἰς 95, ἐξ ὧν 36 ἐγένοντο διοικητικαί, 35 δικαστικαὶ καὶ 24 κοιναὶ μετὰ τῆς ἁγίας καὶ Ἱ. Συνόδου.

Μολονότι δὲ καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο δὲν ἔλειψεν ἡ ματαίωσις συνεδριῶν τινων, εἰς 7 μόνον ἀριθμουμένων διὰ τὴν μὴ ἐπίτευξιν ἀπαρτίας, καὶ ἑτέρων εὐαρίθμων, ἕνεκα τῶν κατὰ ταύτας συμπεσουσῶν ἑορτῶν, καθ' ἃς ἦργουν τὰ Πατριαρχεῖα, οὐχ ἧττον ὁ ἀριθμὸς τῶν τοῦ παρόντος ἔτους συνεδριῶν αὐτοῦ ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τοῦ παρελθόντος, ἀνελθούσας εἰς 100, δὲν ὑπολείπεται ἢ κατὰ 5 μόνον, ἄλλως τε ἡ μικρὰ αὕτη ἀριθμητικὴ τῶν τοῦ παρόντος ἔτους πρὸς τὰς περυσινὰς συνεδριάσεις διαφορὰ ἀποδοτέα εἰς τὴν συχνοτέραν μετὰ τῆς Ἱ. Συνόδου συνεργασίαν τοῦ Συμβουλίου ἐν κοινῇ συνεδρίᾳ, ἕνεκα τοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην γεννηθέντος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἱκανῶς ἀπασχολήσαντος λυπηροῦ ἐκείνου συνοδικοῦ ἐπεισοδίου.

Καὶ περὶ μὲν τοῦ συνόλου τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος παρεμφερθεισῶν εἰς τὸ Συμβούλιον ἐξ ἑκάστου εἴδους ὑποθέσεων, δικαστικῶν δηλονότι καὶ διοικητικῶν προκειμένου, πλὴν τῶν ἀναφερομένων εἰς ἑνοριακὰ ζητήματα, καὶ ὧν τὰ σχετικὰ ἔγγραφα πολυπληθῆ, ὡς πάντοτε, ὑπῆρξαν, ἀνῆλθον εἰς τὸν ἀριθμὸν 430, μὴ συμπεριλαμβανομένων ἐν αὐταῖς τῶν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἐκκρεμῶν μεινασῶν 22 δικαστικῶν καὶ 30 διοικητικῶν.

Καὶ καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὰς δικαστικὰς ὑποθέσεις, ἐκτὸς τῶν ἀπὸ τοῦ προηγουμένου ὑπὸ τὴν συζήτησιν καὶ διάσκεψιν διατελουσῶν ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν αἷς δὲν συγκαταλέγονται καὶ ἐκ προγενεστέρων ἐτῶν εἰσαχθεῖσαι καὶ δι' ἕνα ἢ ἄλλον λόγον μὴ εὑρισκόμεναι ἐν τῷ δικαστικῷ δελτίῳ ἐγγεγραμμέναι, καθ' ἅπαν τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα παρεπέμφθησαν εἰς τὸ Συμβούλιον καὶ ἕτεραι 35, ἐξ ὧν 16 πρωτοδίκως καὶ 19 κατ' ἔφεσιν. Ἐκ τούτων δὲ καὶ ἐκ τῶν προηγουμένων, πλὴν δύο διαγραφεισῶν, ἐθεωρήθησαν, περατωθεῖσαι ὁριστικῶς 16, ἰσάριθμοι δὲ ἐξεδόθησαν ἀποφάσεις· ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν, μολονότι τὸ Συμβούλιον καὶ ἰδιαιτέραν, πλὴν τῆς τακτικῆς, ὥρισεν ἡμέραν πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν συσσωρευθεισῶν οὐκ ὀλίγων δικασκέψεων αὐτοῦ, μένουσιν εἰσέτι ὑπὸ διάσκεψιν 2, περὶ τὰς 40 δὲ ὑπὸ συζήτησιν, καὶ ὡς ἐκ τῆς ὑπάρξεως μὲν ὑποθέσεών τινων, αἵτινες μόναι ἱκανὰς ἀπησχόλησαν αὐτοῦ συνεδριάσεις, ἀλλὰ καὶ ἕνεκα ἀλλεπαλλήλων ἀναβολῶν, ἃς προεκάλουν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ διάδικοι, εἴτε διὰ τῆς μὴ παρατάσεως αὐτῶν κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τῶν ὑποθέσεων, εἴτε καὶ διὰ προφορικῆς αὐτῶν τούτων αἰτήσεως, δι' ἕνα ἢ ἄλλον λόγον θεωρούντων ἀναγκαίαν τὴν ἀναβολήν, μὴ συμπεριλαμβανομένων ἐν αὐταῖς καί τινων εὐαρίθμων, ὧν ἀρτίως ὑποβληθεισῶν δὲν ἀπεστάλησαν εἰσέτι τὰ τῆς κοινοποιήσεως ἐπιδοτήρια, καὶ ἄλλων, ὧν ἀπεστάλησαν μὲν τὰ ἐπιδοτήρια, ἀλλ' οὔπω ἐλήξεν ἡ πρὸς ἐγγραφὴν αὐτῶν ἐν τῷ δικαστικῷ δελτίῳ ταχθεῖσα προθεσμία.

Προκειμένου δὲ περὶ τῶν διοικητικῶν ὑποθέσεων, μολονότι πᾶσα κατεβλήθη προσπάθεια πρὸς ἐξάντλησιν αὐτῶν, οὕτως ὥστε τὸ ἐπόμενον ἔτος νὰ μὴ ἀπηλλαγμένον παλαιῶν ὑποχρεώσεων, ἐν τούτοις ἀπέβη τοῦτο ἀνέφικτον, μεθ' ὅλην τὴν παράτασιν πολλάκις τῶν συνεδριῶν καὶ πέραν τῆς ὡρισμένης ἐργασίμου ὥρας, διότι οὐκ ὀλίγαι τῶν ὑποθέσεων τούτων, ὡς ἐκ τοῦ γενικοῦ

χαρακτῆρος αὐτῶν, τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου ἀπερρόφησαν, καὶ θὰ ἦτο μείζων ἴσως ὁ ἀριθμὸς τῶν μεινασῶν ἐκκρεμῶν τοιούτων, ἂν μὴ ἐλαμβάνετο ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τὸ σπουδαίως εἰς τὴν ἐλάττωσιν αὐτῶν συμβαλὸν οὕτω σωτήριον μέτρον, ὅπως δηλονότι ἀναθέσῃ εἰς τετραμελῆ ἐκ μελῶν αὐτοῦ ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν ἁγίων Χίου καὶ Γάνου καὶ Χώρας καὶ τῶν κκ. Ι. Χατζοπούλου καὶ Λ. Καζανόβα τὴν ὁριστικὴν μὲν διεκπεραίωσιν τῶν κατακλυζόντων ἑκάστοτε τὸ Συμβούλιον ἐνοριακῶν ζητημάτων, τὴν εἰσήγησιν δὲ ἐπὶ σπουδαιοτέρας φύσεως αἰτήσεων καὶ ὑποθέσεων, ὑποβαλλομένων τῶν πρακτικῶν αὐτῆς εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν.

Κατὰ ταῦτα ὅθεν τὸ Συμβούλιον, οὐ μόνον τὰς ἀπὸ τοῦ προηγουμένου ἔτους κληροδοτηθείσας 31, ἀλλὰ καὶ τὰς πλείστας τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἔτος διαβιβασθεισῶν εἰς αὐτὸ 395 παντοίας ὕλης ὑποθέσεων ὁριστικῶς ἐπεράτωσεν, ὀλιγίστας μόνον σχετικῶς πρὸς τὸ σύνολον τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ κατελιπὸν μεταβιβαστέας εἰς τὸ ἐπιόν.

Ἐπὶ τούτοις εἰδικώτερον τὸ Συμβούλιον, τὸν λόγον ποιούμενον περὶ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, δὲν νομίζει ἄκαιρον οὐδ' ἀκατάλληλον τῇ περιστάσει, ἵνα δηλώσῃ ὅτι μεταξὺ τῶν πολαπλῶν αὐτοῦ καθηκόντων, ἓν τῶν σπουδαιοτέρων αὐτοῦ μελημάτων ἐθεώρησε τὴν τακτοποίησιν τῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις διαφόρων γραφείων πρὸς ἀκριβεστέραν καὶ κανονικωτέραν αὐτῶν λειτουργίαν, καὶ συνεπῶς ἀνέθετο εἰς τετραμελῆ ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ κ.κ. Α. Κυριακοῦ καὶ Ι. Χατζοπούλου καὶ ἐκ τῶν κ.κ. Γ. Κάρταλη καὶ Πιττακοῦ Εὐστρατίου τὴν μελέτην, μεταρρύθμισιν καὶ διοργάνωσιν τοῦ τε ἐν χρήσει λογιστικοῦ συστήματος τῶν Πατριαρχείων καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν γραφείων πρωτοκόλλου καὶ ληξιαρχικοῦ καὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἀγοροπωλησιῶν καὶ διαβατηρίων, ἥτις, τό γε νῦν, περιορισθεῖσα εἰς τὰ τμήματα ταῦτα καὶ περάνασα τὸ ἔργον αὐτῆς, ὑπέβαλεν ἤδη σχετικὴν ἔκθεσιν μετὰ γνωμοδοτήσεως ἐπὶ τῶν δεόντων γενέσθαι, καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ σημεῖα γενομένην παραδεκτὴν, μετὰ τῆς πρακλήσεως πρὸς τὴν διαληφθεῖσαν ἐπιτροπὴν, ὅπως εὐκρεστηθῇ, ἵνα, συνεχίζουσα τὸ ἔργον αὐτῆς, ἐπὶ ἓν ἔτος, ἀνακλάβῃ, εἰ δυνατὸν, καὶ ἐπιστατήσῃ εἰς τὴν πλήρη καὶ ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν προτεινομένων ὑπ' αὐτῆς μέτρων ἐπεκτείνουσα οὐχ ἧττον τὸ ἐξεταστικὸν αὐτῆς ἔργον καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν γραφείων.

Ἕτερον ὡσκύτως μέτρον, περὶ οὗ προὐνόησε καὶ εἰς οὗ τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν προέβη, ἦν καὶ ἡ ἐν ὡρισμέναις ὥραις ἔναρξις καὶ κατάπαυσις τῶν ἐργασιῶν τῶν πατριαρχικῶν γραφείων, καθ' ἃς πάντες οἱ ὑπάλληλοι ὀφείλουσι παρευρίσκεσθαι ἐν ταῖς θέσεσιν αὐτῶν, καὶ ἡ σύστασις ἐπὶ τούτῳ βιβλίου παρουσίας, εἰς ὃ οἱ προσερχόμενοι δέον ὅπως ὑπογράφωσι κατά τε τὴν ἔλευσιν καὶ τὴν ἀναχώρησιν αὐτῶν.

Ἐπίσης τὸ Συμβούλιον ἔσχε τὴν μέριμναν περὶ διορισμοῦ διαρκοῦς εἰδικῆς ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐσόδων τῶν Πατριαρχείων ἐπιτροπῆς, ἧς, τό γε νῦν, μέλη εἰσὶν ὁ ἅγιος Χίου κ. Κωνσταντῖνος καὶ οἱ κ.κ. Λ. Καζανόβας καὶ Κ. Σπαθάρης, ἣ ἀνέθετο τὴν ἐκ τῶν προτέρων ἐξέλεγξιν πάσης ὡς ἀναγκαίας ὑποδεικνυομένης δαπάνης, ἐξ οὗ μέτρου μεγίστη προσδοκᾶται οἰκονομία καὶ ἑπομένως ὑλικὴ ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ ταμείου ὠφέλεια.

Προκειμένου δὲ περὶ τῆς μετὰ τοῦ ἑτέρου τῆς Ἐκκλησίας Σώματος συνεργασίας αὐτοῦ, τὸ Συμβούλιον εὔκαιρον ἐπίσης ἡγεῖται, ἵνα ἰδιαιτέραν ὅλως ποιήσῃ μνείαν ὅτι, μεταξὺ τῶν πολλαπλῶν καὶ σπουδαίων ὑποθέσεων, ἃς ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ διεξήγαγον ἀπὸ κοινοῦ τὰ δύο Σώματα καὶ αἵτινες κατὰ μέγα μέρος ἀφεώρων εἰς ὕψιστα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ἡμῶν συμφέροντα καὶ δικαιώματα, ἐνησχολήθησαν ταῦτα καὶ εἰς τὸ οὐχ ἧττον ἐθνωφελὲς ἔργον τῆς ἱδρύσεως ἐν Πρώτῃ Ὀρφανοτροφείου θηλέων, ὅπερ ὁ ἀοίδιμος Συμεωνάκης Σινιόσογλους, ἀνὴρ εὐγενῶν ἀρχῶν καὶ αἰσθημάτων, ὑπὸ φιλογενείας ἀκατασχέτου διακινούμενος, ἠύδόκησε διὰ γενναιόφρονος χρηματικῆς εἰσφορᾶς νὰ συμπήξῃ χάριν τῶν ἀποκλήρων τούτων ὁμογενῶν τέκνων, καὶ ὑπὲρ οὗ ἐκπονηθεὶς κατάλληλος ὑπὸ ἐπιτροπῆς κανονισμὸς ἐκυρώθη ἤδη καὶ πατριαρχικῶς καὶ πρόκειται εἰς ἐφαρμογὴν ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς λειτουργίας τοῦ ἱδρύματος.

Ἕτερον ἐξ ἴσου ἐθνωφελὲς ἔργον, εἰς ὃ ἠσχολήθησαν τὰ δύο Σώματα, ὑπῆρξεν ἡ ὑπὸ φιλανθρώπου ὡσαύτως ὁμογενοῦς κυρίας γενομένη ἐπίσημος ἔγγραφος δήλωσις ὅτι, ἐκπληρούσα πόθον τοῦ συζύγου αὐτῆς, ἀναλαμβάνει τὴν ἵδρυσιν ἰδιωτικοῦ Νοσοκομείου διὰ τῆς καταβολῆς σπουδαίου ποσοῦ, ἣν δήλωσιν μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ τῶν προσηκόντων ἐπαίνων ἀποδεχθέντα τὰ δύο Σώματα προέβησαν εἰς σχετικὰς ἀποφάσεις ἀνακοινωθείσας τῇ εἰρημένῃ ἐπισήμως· ἀλλὰ τοῦ θανάτου, πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἀγαθῆς διαθέσεως τῆς εὐγενοῦς δωρητρίας, Ἑλένης Ν. Ζαρίφη, ἐπελθόντος ἀπροσδοκήτως, τὸ ὑπ' αὐτῆς μελετώμενον ἔργον φυσικῶς ἀνεκόπη, ἐλπίζεται ὅμως ὅτι οἱ κληρονόμοι αὐτῆς ἐν γνώσει ὄντες τῶν ἀγαθῶν ἐκείνης προθέσεων, μηδαμῶς δὲ τῶν αἰσθημάτων αὐτῆς ἀπολειπόμενοι, δὲν θὰ θελήσωσι πάντως νὰ μένῃ ἐπὶ πολὺ γράμμα νεκρὸν ἡ ἐγγράφως, ὡς εἴπομεν, διατυπωθεῖσα δήλωσις

τῆς μακαρίτιδος, γενομένη ἄλλως τοσοῦτον πανηγυρικῶς πρός τε τὴν Α. Θ. Παναγιότητα καὶ τὰς λοιπὰς καθεστηκυίας ἡμῶν ἀρχὰς ἐν κοινῇ αὐτῶν συνελεύσει.

Καθ' ὅτον δ' ἀφορᾷ τὴν οἰκονομικὴν τῶν Πατριαρχείων θέσιν, περὶ ἧς πρωτίστως ὀφείλει μεριμνᾷν τὸ Συμβούλιον, τοῦτο προέβη ἐγκύρως εἰς τὸν διορισμὸν ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἥτις ὅμως δὲν ἐπέρανεν εἰσέτι τὸ ἔργον αὐτῆς. Καθ' ἃ ὅμως ἐκ διαφόρων καθυστερήσεων προκύπτει, ἡ οἰκονομικὴ θέσις τοῦ ταμείου κατὰ τὸ τρέχον ἔτος οὐχὶ εὐάρεστος προβλέπεται· ἐλπίζεται ὅμως ὅτι διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῆς ἐπὶ τῶν ἐράνων ἐπιτροπῆς, εἰς ἀνασύστασιν τῆς ὁποίας ἐπὶ εὐρυτέρων καὶ λυσιτελεστέρων βάσεων προέβη τὸ Συμβούλιον, τόσον τὸ ὀρθόδοξον πλήρωμα, ὅσον καὶ οἱ κατ' ἐπαρχίας ἀρχιερεῖς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου θέλουσι σπεύσει, τὸ μέν, ὅπως ἀνταποκρινόμενον εἰς τὰς πολυσχιδεῖς ἀνάγκας τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν κέντρου, ἐπιδείξηται ἀνάλογον προθυμίαν πρὸς χορηγίαν τοῦ ὀβολοῦ αὐτοῦ, οἱ δὲ ὅπως καταβάλωσι πᾶσαν τὴν φιλότιμον αὐτῶν μέριμναν, ἵνα αἱ ἀπὸ ἱκανοῦ καθυστερήσασαι συνδρομαὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν τακτικώτερόν πως εἰσπραττόμεναι ἀποστέλλωνται εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον.

Ἐπὶ πᾶσι δὲ τὸ Συμβούλιον, καθ' ὃ εἶχε καθῆκον, διενήργει τὰς ἐκάστοτε ἐνοριακῶς γινομένας ἐκλογὰς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς, ἥτις ὀφείλει νὰ διέπῃ τὰ ἡμέτερα πράγματα, καθ' ἣν ἑκάστη ἐνορία δέον ἵνα ᾖ ἐλευθέρα καὶ ἀνεπηρέαστος ἐν τῇ ἐνασκήσει τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν Κανονισμῶν παρεχομένου αὐτῇ δικαιώματος, ὡς ἀποτέλεσμα δὲ τῆς τοιαύτης ἀντιλήψεως τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ, εὐχαρίστως εἶδε τὴν ἐν ἄκρᾳ νομιμότητι, ἡσυχίᾳ καὶ τάξει διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν ἐν ἁπάσαις σχεδὸν ταῖς ἐνορίαις, ἐν αἷς οὐδεμία σοβαρὰ αἰτίασις ἔδωκε χώραν εἰς διατύπωσιν ἐνστάσεων πρὸς ἀκύρωσιν ἐκλογῆς τινός.

Ταῦτα, Παναγιώτατε, ἐν περιλήψει καὶ κεφαλαιωδῶς εἰρημένα, τὰ ἀφορῶντα τὴν κατὰ τὸ διαρεῦσαν τοῦτο ἔτος ἐργασίαν τοῦ Συμβουλίου ἔν τε ταῖς ἰδίαις αὐτοῦ καὶ ταῖς ἀπὸ κοινοῦ συνεδριάσεσιν, ἅπερ φέρον εἰς γνῶσιν τῆς Ὑμ. Θ. Π. καὶ τῆς ἐντίμου ἐκλογικῆς Συνελεύσεως ἐπικαλεῖται τὰς θεοδέκτους εὐχὰς Αὐτῆς καὶ διατελεῖ μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 18ῃ μαρτίου 1906.

Διὰ τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον

Ὁ πρόεδρος αὐτοῦ
† Ο ΚΥΖΙΚΟΥ ΑΘΗΝΑΣΙΟΣ

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως, ὁ σεβ. μητροπολίτης Τραπεζοῦντος, ἀφορμὴν λαμβάνων ἔκ τινος περικοπῆς τῆς ἐκθέσεως, ἀναγραφούσης ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους δὲν ἐπερατώθη εἰσέτι ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς, παρεκάλεσε τὴν Α. Θ. Π. ὅπως προτρέψῃ ἵνα ἐπιστηθῇ ἡ προσοχὴ τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ἅτε παρελθόντων 3 μηνῶν τοῦ νέου ἔτους ἄνευ προϋπολογισμοῦ καὶ συνεπῶς ἄνευ πυξίδος ἐν τῇ διαχειρίσει, ὅπερ οὐχὶ ὀρθὸν εἶναι.

Τοῦ κ. Ι. Χατζοπούλου παρατηρήσκντος ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ λόγος ἐκ μέρους τοῦ ἁγίου Τραπεζοῦντος, ἅτε γινώσκοντος τοὺς λόγους τῆς ἀναβολῆς· ἀλλ' ἐὰν διὰ τῶν παρατηρήσεών του ἐννοῇ ἡ Α. Σεβασμιότης νὰ προκαλέσῃ συζήτησιν, θεωρεῖ μὲν ἀκατάλληλον τήν τε περίστασιν καὶ τὸ μέρος, οὐχ ἧττον προθύμως δέχεται ἵνα συζητήσῃ τὸ ζήτημα τοῦ προϋπολογισμοῦ, καίτοι δὲν εἶνε ἐγγεγραμμένον ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, ὁ μητροπολίτης Τραπεζοῦντος εἶπεν ὅτι ἁπλῶς προέβη εἰς παρατήρησιν ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τῆς ἐκθέσεως, δὲν εἶναι δὲ δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ σωματεῖόν τι σοβαρῶς ἐργαζόμενον ἄνευ προϋπολογισμοῦ, πολλῷ δὲ μᾶλλον τὸ Πατριαρχεῖον. Τοῦ κ. Χατζοπούλου ἀντιλέξαντος ὅτι τὰ καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου ἀναγράφονται ἐν τοῖς Κανονισμοῖς, μεταξὺ δὲ αὐτῶν οὐδόλως ἀναφέρεται καὶ τὸ συντάσσειν προϋπολογισμόν, ὅπερ ἀποτελεῖ νεώτερον θεσμόν, ἐγκριθέντα ὑπὸ τῶν Δύο Σωμάτων κατὰ τὴν Α' πατριαρχείαν τῆς Α. Θ. Π., ἐὰν δὲ ἡ ἐπιτροπὴ ἐβράδυνε τὴν ἐργασίαν της, ὑπάρχουν οἱ πρὸς τοῦτο γνωστοὶ λόγοι, ὁ κ. Σπαθάρης ἐδήλωσεν ὅτι μόνη ἡ Α. Θ. Παναγιότης καὶ οὐδεὶς ἕτερος δικαιοῦται ἵνα ποιήσηται παρατήρησίν τινα περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἀλλ' ὁ σεβασμ. ἅγιος Τραπεζοῦντος προσέθηκεν ὅτι ἀκριβῶς δι' αὐτὸν τὸν λόγον παρεκάλεσε τὴν Α.Θ. Παναγιότητα ἵνα προβῇ εἰς σύστασιν τῷ Συμβουλίῳ πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς ρηθείσης ἐργασίας. Τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ὁμολογούσης ὅτι ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν γενομένην παρατήρησιν, φρονούσης δὲ ὅτι οὐδὲν τῶν μελῶν δύναται ν' ἀποκλεισθῇ τοῦ δικαιώματος τοῦ λαμβάνειν τὸν λόγον καὶ λέγειν τὸ πρόσφορον καὶ ἁρμόζον ἐπὶ ζητήματος ἀναφερομένου ἐν τῇ ἐκθέσει, ἕτερον δὲ τὸ ποιεῖσθαι παρατήρησιν καὶ ἕτερον τὸ συζητεῖν τὰ ζητήματα, συνεπῶς μηδόλως παραδεχομένης τὴν γνώμην ὅτι ὁ σεβασμιώτατος ἅγ. Τραπεζοῦντος δὲν δικαιοῦται νὰ ἐκφέρῃ γνώμην ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, προσεπιδηλωσάσης ὅμως ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ προϋπολογισμοῦ διήκει τὸ Συμβούλιον καὶ τὴν Ἱ. Σύνοδον, ἄλλην περὶ αὐτοῦ ἐχού-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. Мечникова

σης θεωρίαν τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ ἄλλην τοῦ Συμβουλίου, ὅτι ὅμως ἡ δικφωνία αὕτη λυθήσεται ἐν ἠρεμίᾳ ἐνεργείας καὶ ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ, οὐχὶ δὲ τοῦ παρόντος, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἐνορίας Ὀρτάκιοϊ κ. Βρατσάνος ἀνέγνωσε μακρὸν ἔγγραφον, δι' οὗ ἐξέφρασεν ἀπὸ μέρους καὶ τῶν λοιπῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐνορίας τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ πρὸς τὰ ἀποχωροῦντα μέλη τοῦ Συμβουλίου, πρὸς τὴν Α. Θ. Πναγιότητα καὶ πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον, διατυπώσας ἐν τέλει τὴν εὐχὴν ὅπως οἱ ἀντικαταστάται τῶν ἀποχωρούντων ὦσιν ἐφάμιλλοι αὐτῶν.

Μετὰ ταῦτα, γενομένων προτάσεων διὰ τοὺς ὑποψηφίους, ὧν μεταξὺ συγκατελέγοντο οἱ ἐξοχώτατοι Ἀλ. βέης Μαυρογένης καὶ Ἀλ. βέης Παντζίρης, προταθέντες ὁ μὲν πρῶτος ὑπὸ τοῦ σεβασμ. ἁγ. Τραπεζοῦντος, ὁ δὲ δεύτερος ὑπὸ τοῦ σεβασμ. ἁγ. Πισσιδείας, ὁ κ. Ι. Χατζόπουλος παρετήρησεν ὅτι θὰ ἦτο πολὺ εὐχάριστον καὶ λίαν τιμητικὸν ἐὰν τὰ ἀξιότιμα ταῦτα μέλη τῆς ἡμετέρας κοινωνίας ἐδέχοντο ν' ἀναλάβωσι καθήκοντα συμβούλων, οὐδεμία δὲ ἀμφιβολία ὑπάρχει ὅτι πάντες οἱ παριστάμενοι θὰ ἐψήφιζον ὑπὲρ αὐτῶν, ἀτυχῶς ὅμως παρὰ τὰ παρ' αὐτοῖς γενόμενα διαβήματα ὑπό τε τοῦ κ. Κυριακοῦ καὶ τοῦ λαλοῦντος, οὗτοι ἀπεριφράστως ἀπέκρουσαν πᾶσαν ὑποψηφιότητα, ἕνεκα δεδικαιολογημένων λόγων. Εἰς ταῦτα ὁ ἁγ. Τραπεζοῦντος ἀπαντῶν ἐδήλωσεν ὅτι τοῦτο δύναται ν' ἀποτελῇ τὴν γνώμην τοῦ κ. Χατζοπούλου, πιθανὸν δὲ καὶ ἐπὶ ἐρωτήσει νὰ ἐδήλωσαν οἱ ὡς ἄνω ρηθέντες ὅτι δὲν δέχονται ὑποψηφιότητα, ὡς πᾶς τις ἐρωτώμενος θὰ ἔπραττεν, εἶναι ὅμως πεπεισμένος ὅτι ἡ μεγάλη αὐτῶν φιλογένεια, προστιθεμένων καὶ δύο προτρεπτικῶν λόγων τῆς Α. Θ. Παναγιότητος μετὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν, θὰ ὑπηγόρευεν αὐτοῖς ἵνα δεχθῶσι τὴν ἐκλογὴν των ὡς συμβούλων, ἐὰν ἡ ἐκλογικὴ συνέλευσις ἐψήφιζεν ὑπὲρ αὐτῶν. Ὁ δὲ κ. Κ. Σπαθάρης, πρὸς ἄρσιν πάσης παρεξηγήσεως δυναμένης νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς γενησομένης ψηφοφορίας, δηλοῖ ὅτι, ἐπειδὴ οἱ εἰρημένοι ὁμογενεῖς, ὧν ἡ παρουσία ἐν τῷ Συμβουλίῳ θὰ ἐτίμα αὐτὸ καὶ θὰ συνετέλει οὐ σμικρὸν εἰς τὴν εὐόδωσιν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, ἐδήλωσαν ρητῶς καὶ ἀπεριφράστως ὅτι δὲν δέχονται τὴν ὑποψηφιότητα καὶ θὰ παρητοῦντο ἐν ἐνδεχομένῃ ἐκλογῇ, τὰ λαϊκὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου δὲν θὰ ψηφίσωσιν ὑπὲρ αὐτῶν. Τοῦ σεβ. ἁγ. Τραπεζοῦντος παρατηρήσαντος ὅτι, τῆς ψηφοφορίας οὔσης μυστικῆς, ἕκαστον τῶν μελῶν δύναται νὰ ψηφίσῃ ὃν ἂν θέλῃ, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ δηλοῖ τὴν γνώμην αὐτοῦ καὶ ἑτέρων μελῶν τῆς συνελεύσεως, ἣν, κατὰ νόμον, δὲν δύνατάί τις νὰ γνωρίζῃ, ἡ Α. Θ. Παναγιότης παρατηρεῖ ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου συγκρούονται δύο πεποιθήσεις, ὧν ἡ μὲν ὅτι οἱ εἰρημένοι κύριοι θὰ ἀποδεχθῶσι τὸ ἀξίωμα ἐκλεγόμενοι, ἡ δὲ τὸ ἐναντίον· ἀλλ' ἕκαστον τῶν μελῶν δικαιοῦται νὰ προτείνῃ ὃν ἂν ἤθελεν ἐγκρίνει, ὁ δὲ κ. Κ. Σπαθάρης προσέθηκεν ὅτι διὰ τῶν ἀνωτέρω αὐτοῦ λόγων ἐθεώρησε καθῆκον ἵνα δικαιολογήσῃ τὴν ψῆφόν αὐτοῦ, καταδεικνύων ἅμα ὅτι πάντα τὰ λαϊκὰ μέλη μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως θὰ ἐδέχοντο τὴν ὑποψηφιότητα τῶν εἰρημένων κυρίων, ἐὰν μὴ ὑπῆρχε ρητὴ καὶ ἀπερίφραστος δήλωσις περὶ τῆς μὴ ἀποδοχῆς τῆς ἐνδεχομένης ἐκλογῆς των· ἀλλ' ὁ σεβ. ἁγ. Τραπεζοῦντος παρετήρησεν ὅτι οὐδὲν τῶν μελῶν δικαιοῦται νὰ δηλώσῃ ὅτι δὲν θὰ ψηφίσῃ ὑπέρ τινος, τῆς ψηφοφορίας οὔσης μυστικῆς· τοῦ κ. Χατζοπούλου παρατηρήσαντος ὅτι δικαίωμα τῶν ἐκλογέων ἀποτελεῖ ἡ μυστικὴ ψηφοφορία, καὶ οὐχὶ καθῆκον, δυναμένου ἑκάστου τῶν μελῶν δηλῶσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ ἐὰν θέλῃ, ὁ σεβ. ἁγ. Τραπεζοῦντος ἀντέταξεν ὅτ ὁ νόμος ἐπιβάλλει τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν.

Μεθ' ὃ ἡ Α. Θ. Π. ὑπέδειξεν ὅτι ἕτερον τὸ συζητεῖν περὶ τῶν προσώπων τῶν προτεινομένων καὶ ἕτερον τὸ ψηφίζειν αὐτὰ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, ὁ δὲ σεβ. ἁγ. Κολωνίας παρετήρησεν ὅτι, ἐὰν οἱ ἀποκρούοντες τὴν γνώμην τοῦ σεβ. ἁγ. Τραπεζοῦντος ἔχωσι νομίμους πρὸς τοῦτο λόγους, δέον ἵνα δηλώσωσι αὐτούς. Τοῦ ἁγ. Δρυϊνουπόλεως θεωροῦντος τὸ θέμα ὡς ἐξηντλημένον, ὁ κ. Α. Σινιόσογλους, ἐπὶ τῇ προτάσει ὡς ὑποψηφίου τοῦ Στ. Καραθεοδωρῆ παρὰ τοῦ σεβ. ἁγ. Νικομηδείας, ἠρώτησεν ἐὰν δύναται οὗτος νομίμως νὰ ἐκλεγῇ, παρακιτηθεὶς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογήν του, ἕνεκα ἰδίων λόγων· οὐδενὸς δὲ τῶν μελῶν τῆς συνελεύσεως ἀντιτάξαντός τι κατὰ τοῦ νομίμου ἐνδεχομένης ἐκλογῆς τοῦ προταθέντος, ὁ κ. Μ. Σιφναῖος παρετήρησεν ὅτι ἡ ἐκλογικὴ συνέλευσις δέον ἵνα γνωρίζῃ, ἐὰν οἱ ὑποψήφιοι ἐκλεγόμενοι ἀποδεχθήσονται τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν, ἵνα μή, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει παρακιτουμένων αὐτῶν, τὰ Δύο Σώματα προβαίνωσιν εἰς ἐκλογὴν τῶν ἀντικαταστατῶν των, καταστρατηγουμένου οὕτω τοῦ νόμου, δι' οὗ κυρίως τῇ ἐκλογικῇ συνελεύσει, ἐν ᾗ παρακάθηνται καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐνοριῶν, παρέχεται τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου. Μετὰ δὲ τὴν διαβεβαίωσιν, ληφθεῖσαν αὐτοστιγμεί, τοῦ κ. Στεφ. Καραθεοδωρῆ ὅτι ἐκλεγόμενος δεχθήσεται, πολλοὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐνοριῶν ἐζήτησαν πεντάλεπτον διάλειμμα, τοῦθ' ὅπερ ὑπεστήριξε καὶ ὁ κ. Ἰ. Χατζόπουλος καὶ ὅπερ παρὰ τὴν ἔνστασιν τοῦ ἁγ. Σηλυβρίας ὅτι οὐκ εἴθιστα, ἡ δικκοπὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς συνελεύσεως, παρεχωρήθη.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΕΤΣΟΒΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΜΕΧΗΜΚΟΒΑ

Ἐπανακληφθεισῶν μετὰ τοῦτο τῶν ἐργασιῶν, σὺν τοῖς ἀνωτέρω προταθεῖσιν ὑποψηφίοις, προὐτάθησαν καὶ οἱ κκ. Σοφ. Μουράτης ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Χατζοπούλου, Σταυρ. Νομικὸς ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου Ταταούλων κ. Σερεμετάκη, Κ. Σπαθάρης ὑπὸ τοῦ κ. Σιφναίου, Φράντζ Μεζίκης ὑπὸ τοῦ κ. Λ. Καζανόβα καὶ Ν. Σγουρίδης ὑπὸ τοῦ σεβ. ἁγ. Βελλᾶς. Ὡς ψηφολεκτῶν δὲ ὁρισθέντων ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. τῶν σεβ. ἁγ. Χίου καὶ Βελλᾶς καὶ τῶν κκ. Μ. Σιφναίου καὶ Κ. Σπαθάρη, ἡ ἐκλογικὴ συνέλευσις προέβη εἰς ἐκλογὴν ὡς μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῶν κκ. Στεφ. Καραθεοδωρῆ διὰ ψήφων 42 ἐπὶ 45 ψηφοφορούντων, Σοφ. Μουράτη διὰ ψήφων 38, Κορν. Σπαθάρη διὰ 36 καὶ Φράντς Μεζίκη διὰ 32, τοῦ κ. Παντζίρη λαβόντος 10, τοῦ κ. Νομικοῦ 9 καὶ τῶν κκ. Μαυρογένη καὶ Σγουρίδου ἀνὰ 6 ψήφους.

Μετὰ ταῦτα, γνωσθέντος τοῦ ἀποτελέσματος ὑπὸ τοῦ Α' γραμματέως τοῦ Συμβουλίου, ἡ Α. Θ. Π. εἶπε τὰ ἑξῆς:

Πρὶν ἢ εἴπωμεν τοὺς λόγους, οἵτινες δέον ἵνα θεωρηθῶσιν ὡς κατακλεὶς τῆς φιλογενοῦς ὑμῶν ἐργασίας, τῆς ἀποβλεπούσης εἰς τὴν μετ' εἰλικρινείας καὶ ἀφοσιώσεως ἐξυπηρέτησιν τοῦ πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἡμέτερον Γένος καθήκοντος, ὀφείλω ἵνα ἐξάρω τὴν ἐκτίμησιν ὅλων ἡμῶν πρὸς τὰ ἔξοχα πρόσωπα τῶν κκ. Ἀλ. Μαυρογένους καὶ Ἀλ. Παντζίρη, ἐπιθυμῶ δὲ, καὶ θεωρῶ ὅτι τοιοῦτον εἶναι τὸ φρόνημα πάντων, νὰ μὴ νομίσωσι τὰ ἐκλεκτὰ ταῦτα πρόσωπα, ὅτι ἡ ἐκλογικὴ συνέλευσις ἐθεώρησε τὰς ΑΑ. ΕΕ. ὑποδεεῖς καὶ ἀκαταλλήλους ἵνα ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντα συμβούλου, τὴν τοιαύτην δὲ ἔκφρασιν τῆς πρὸς αὐτοὺς ἐκτιμήσεως θεωρῶ καθῆκον ἵνα εἴπω καὶ παρακαλῶ τὴν συνέλευσιν ὅπως ἐκφράσῃ τὴν περὶ τούτου γνώμην της.

Τῆς συνελεύσεως πάσης ὁμοθυμαδὸν δηλωσάσης, ὅτι τῆς γενικῆς ἀπολαύουσιν ἐκτιμήσεως οἱ ρηθέντες ὁμογενεῖς, ὁ κ. Χατζόπουλος προσεπεδήλωσεν, ὅτι ἡ μόνη βεβαιότης, ἣν ἡ συνέλευσις εἶχεν ὅτι δὲν δέχονται τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν οἱ ρηθέντες, ἀπέτρεψε τὸ πλεῖστον τῶν ἐκλογέων νὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ αὐτῶν.

Μεθ' ὃ ἡ Α. Θ. Π. ἐδήλωσεν, ὅτι περατωθέντος τοῦ ἔργου τῆς ἐκλογικῆς συνελεύσεως, ἐπαναλαμβάνει τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐνοριῶν διὰ τὴν προθυμίαν αὐτῶν, τὰ ἀκραιφνῆ των αἰσθήματα καὶ τὴν πεφωτισμένην διάνοιαν, δι' ἧς ἐπεράτωσαν τὸ ἔργον αὐτῶν. Ἐὰν ἔν τισι δὲν ἐπιτυγχάνωμεν, προσέθεσεν ἡ Α. Θ. Π., τοῦτο ἀποδοτέον οὐχὶ εἰς ἰδίωμα μὴ ἁρμόζον τῇ ἀνωτάτῃ ἡμῶν ἀρχῇ, ἀλλ' εἰς πολλοὺς καὶ ποικίλους λόγους καὶ εἰς συμφέροντα συγκρουόμενα, ὅτι ὅμως, καὶ τούτου οὕτως ἔχοντος, ὀφείλομεν θαρραλέως νὰ ἐκτελῶμεν τὸ ἡμέτερον καθῆκον, εὐχόμενοι ὑπὲρ τῶν πολυτίμων ἡμερῶν τῆς Α. Α. Μ. ὅστις πάντοτε ἔχει ὑπ' ὄψιν τὰ δίκαια τῆς Ἐκκλησίας καὶ πράττει πάντοτε, ἂν ὄχι τὸ ἐφετόν, τὸ δυνατόν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερὰ Σύνοδος. — Τρεῖς καὶ κατὰ ταύτην τὴν ἑβδομάδα συνεκρότησε συνεδρίας ἡ ἱερὰ Σύνοδος, συνελθοῦσα τὴν δευτέραν, ἀντὶ τῆς αὔριον, σαββάτου. Ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν ἀνεχώρησε σήμερον εἰς τὴν ἰδίαν ἐπαρχίαν, ἐπ' ἀδείᾳ, ὁ μητροπολίτης Σηλυβρίας κ. Διονύσιος.

Μ. Συμβούλιον. — Τῇ παρελθούσῃ παρασκευῇ τὸ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβούλιον ὥρισε τὴν ἐπὶ τῶν ἐλεῶν ἐπιτροπείαν ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Χίου καὶ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Λ. Καζανόβα, συνεργαζομένου καὶ τοῦ δευτέρου γραμματέως αὐτοῦ κ. Ἀλκ. Μαυράκη. — Ἐπίσης ὡνόμασε διμελῆ ἐκ μελῶν αὐτοῦ ἐπιτροπείαν, συντάξουσαν τὸ πρόγραμμα τῆς κατὰ τὴν δευτέραν Ἀνάστασιν τελετῆς καὶ ἐποπτεύσουσαν τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ. — Σήμερον δὲ τὸν Συμβούλιον συνῆλθεν εἰς συνεδρίαν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἅτε χθὲς ἀνακοινωθείσης εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ὑπὸ τῆς σεβ. Κυβερνήσεως τῆς νενομισμένης ἐγκρίσεως τῆς ἐκλογῆς τῶν νέων συμβούλων. Πρὸ ταύτης, ἡ σεβ. Κυβέρνησις ἀνήγγειλε καὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀξιοτίμου κ. Γ. Κάρταλη τὴν κυβερνητικὴν ἐπικύρωσιν.

Μητρόπολις Δρυϊνουπόλεως. — Καθὼς πρότερον ἐγγράφως, οὕτω καὶ προφορικῶς ἐπὶ Συνόδου νῦν, ἐξέθηκεν ὁ σεβ. μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως κ. Λουκᾶς τὰ δίκαια τῆς κοινότητος Κάτω Λαμπόβου τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ κληροδοτηθέντος αὐτῇ μεγάλου ποσοῦ ὑπὸ τοῦ μακαρίτου συμπολίτου αὐτῶν Κωνσταντίνου Ζάππα. Συνοδικῶς ἐνεκρίθη νὰ γραφῶσι τὰ δέοντα τῇ Ζαππείῳ Ἐπιτροπῇ, πιστεύομεν δ' ὅτι ἐν τῇ φιλογενείᾳ αὐτῶν οἱ ταύτην ἀποτελοῦντες θέλουσι φανῇ πρόθυμοι πρὸς ἱκανοποίησιν αἰτήσεως δικαιοτάτης.

Κανονικὴ ἄδεια. — Τυχὼν τῆς κανονικῆς ἀδείας ἀνεχώρησεν ἤδη κατευθυνόμενος εἰς Ἱεροσόλυμα, πρὸς προσκύνησιν τῶν Ἁγίων Τόπων, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Δράμας κ. Χρυσόστομος.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА

Μητρόπολις Ἀγχιάλου.— Ἐκ τῶν «Εἰδήσεων τοῦ Αἵμου» μανθάνομεν ὅτι, κατὰ τὴν ἄρτι δημοσιευθεῖσαν λογοδοσίαν τῆς δημογεροντίας Πύργου, τὸ ἐξ εἰκοσακισχιλίων περίπου φράγκων χρέος τῶν ἑλληνικῶν σχολείων ἀπεσβέσθη, διὰ τῆς φιλογενοῦς συνεργασίας τῆς τε δημογεροντίας, τῆς ἐφορίας τῶν σχολείων καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ναοῦ, φιλοτίμως συνδραμόντων καί τινων σωματείων. Εὐχῆς ἔργον νὰ στερεωθῇ ἡ μεταξὺ τῶν ἐκεῖ ὁμογενῶν ἐπικρατοῦσα σύμπνοια στηρίζουσα μὲν τὰ κοινωφελῆ παρ' αὐτοῖς ἱδρύματα, θαυμασμοῦ δ' ἀφορμὰς παρεχομένη καὶ τοῖς ἀλλοεθνέσι καὶ τοῖς ξένοις.

Φιλόπτωχος Ἀδελφότης Σταυροδρομίου. — Ὁμήγυρις ἐπίλεκτος καὶ φιλάνθρωπος ἐπλήρωσε τὴν αἴθουσαν τῶν τελετῶν τῆς ἐν Σταυροδρομίῳ Φιλοπτώχου τῶν κυριῶν Ἀδελφότητος, ἀγούσης τὴν ἐπέτειον αὐτῆς τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ. Ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου παρῆσαν ὁ σεβ. μητροπολίτης Χίου καὶ ὁ πανοσιολ. Μ. πρωτοσύγκελλος παρῆν δὲ καὶ ὁ ἐξοχ. πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Γρυπάρης. Ἡ τύποις ἐκδοθεῖσα Λογοδοσία τοῦ λήξαντος ἔτους ποιεῖται δῆλον ὅτι ἡ τῆς Ἀδελφότητος οἰκονομικὴ κατάστασις ἦν καλή, τὸ δὲ λαμπρὸν τοῦτο σωματεῖον ἀρκετὰ ἐξώδευσε πρὸς περίθαλψιν καὶ νοσηλείαν ἀπόρων, ἐχορήγησε δὲ καὶ ἐργασίαν εἰς πολλὰς ὁμογενεῖς ἐργάτιδας.

Κληρικοὶ σπουδασταί.— Προχθὲς ἀνεχώρησεν εἰς Μόναχον πρὸς ἐπέκτασιν τῶν νομικῶν αὐτοῦ σπουδῶν, ἰδίᾳ δ' ἐν τῷ κανονικῷ δικαίῳ, ὁ ἱερολογ. διάκονος κ. Ἄνθιμος Π. Ὀρφανίδης, ἐκ τῶν τελειοφοίτων τῆς ἐν Χάλκῃ θεολογικῆς σχολῆς καὶ διδάκτωρ τὰ νομικὰ τοῦ ἐθνικοῦ πανεπιστημίου.

Ὀνομαστικαὶ ἑορταί.— Τῇ κυριακῇ, 19 λήγοντος, ἡ Α. Θ. Π. ηὔξατο πατρικῶς τὰ δέοντα διὰ τοῦ ἱερολ. δευτερεύοντος τῷ τὴν ὀνομαστικὴν ἑορτὴν αὐτοῦ ἄγοντι ἔνδοξ. Χρυσάνθῳ Θωμαΐδῃ ἐφέντῃ, δικηγόρῳ.

Ζωοδόχος Πηγή.— Ἱερεὺς τῆς ἁγίας εἰκόνος τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς διωρίσθη ὁ πανοσιώτ. ἀρχιμ. κ. Σωφρόνιος Κιορπές, πρώην ἡγούμενος τῆς σταυροπηγιακῆς μονῆς τῶν Ταξιαρχῶν ἐν Καισαρείᾳ, εἶτα δ' ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος ἐν Φιλαδελφίᾳ καὶ προηγουμένως τοιοῦτος ἐν Ἡρακλείᾳ, εἰδήμων δὲ τῆς τουρκικῆς καὶ διακρινόμενος ἐπὶ δραστηριότητι καὶ ἐπὶ αἰδεσίμῳ πολιτείᾳ.

Ἅγιον Ὄρος. — Τῇ παρελθούσῃ παρασκευῇ ἀνεχώρησεν ἐπιστρέφων εἰς Ἅγιον Ὄρος ὁ ἱερολ. διάκονος καὶ διδάσκαλος κ. Σπυρίδων Ἰβηρίτης.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ, ἡ λειτουργοῦσα ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Πατριαρχικῆς Κ. Ἐκκλησιαστ. Ἐπιτροπῆς, ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, ἐξέδωκε τύποις ἐσχάτως τὸν ἰσολογισμὸν τοῦ ταμείου τῆς τῶν νεωκόρων Ἀδελφότητος ἀπὸ 15 νοεμβρίου—31 δεκεμβρίου 1903 καὶ ἀπὸ 1 ἰανουαρίου μέχρι 31 δεκεμβρίου 1905. Τὰ εἰσπραχθέντα ἀνέρχονται τὸ σύνολον ἐκ 6883 γρόσια, ὧν ἐξοδεύθησαν μὲν 3215 (τὰ 1296 εἰς μισθὸν τοῦ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς), μένουσι δ' ἐν τῷ ταμείῳ 3638. Ἡ Ἀδελφότης ἐχορήγησε κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος εὐτελῆ τινα ποσὰ εἰς οἰκογενείας νεωκόρων ὡς εὐεργετήματα ἢ ὡς δάνεια. Εὐχόμεθα μείζονα προκοπὴν εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῆς, ὅπως ἀποβῇ χρησιμωτέρα εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην προστασίας. Καθὼς τὸ Ἱερατικὸν ταμεῖον, τὸ προωρισμένον διὰ τὸν κλῆρον τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐκ μικρῶν ὁρμηθέν, ἐξ εὐτελῶν εἰσπράξεων, κατώρθωσε νὰ καταστήσῃ ἑαυτὸ χρήσιμον πενομένοις καὶ γεγηρακόσι κληρικοῖς, οὕτως ἐλπὶς ὑπάρχει νὰ προαχθῇ ὑλικῶς καὶ ἡ «Ἀδελφότης τῶν νεωκόρων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς», ἥτις ἐξασφαλίζουσα κατὰ τὸ ἐνὸν τὸ παρὸν τῶν ἐν τοῖς ναοῖς ὑπηρετούντων νὰ παρέχῃ αὐτοῖς τὴν βεβαίωσιν ὅτι μεριμνᾷ καὶ τῆς μελλούσης τύχης αὐτῶν τε καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

Ὀφφίκια πατριαρχικῆς αὐλῆς. — Ὁ κράτιστος τῶν παρ' ἡμῖν φιλολόγων κ. Πέτρος Ν. Παπαγεωργίου ὑπέβαλε τῇ Ἐκκλησίᾳ διὰ τῆς παρὰ πόδας ἐπιστολῆς τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ, ἐπὶ τῷ ἀπονεμηθέντι ἐκκλησιαστικῷ ὀφφικίῳ·

Παναγιώτατε δέσποτα,

Χαρᾶς ἄρτι καὶ ἡδονῆς ἐπλήρωσέ μου τὴν ψυχὴν τὸ τῆς κε' φεβρουαρίου σεπτὸν γράμμα τῆς θεοφρουρήτου ὑψηλῆς κορυφῆς Ὑμῶν, γράμμα, δι' οὗ ἡ Ὑμετέρα πανσέβαστός μοι θειοτάτη παναγιότης, γνώμῃ καὶ τῆς περὶ Αὐτὴν ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, συγχαίρει μὲν πατρικῶς ἐμοί, ὅστις, ἐλάχιστος ἐν τοῖς ὑπηρέταις τῆς ἐπιστήμης ὢν καὶ κεκλημένος, ἕναγχος πέντε καὶ εἴκοσιν ἐτῶν δόλιχον ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν γραμμάτων, τοῦ μεγάλου Θεοῦ εὐδοκήσαντος, διήνυσα, καταστέφει δὲ εὐμενῶς διὰ τῶν τιμιωτάτων τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν ἐμὲ, τὸ ἐλάχιστον ἐν τοῖς εὐλαβέσι καὶ πιστοῖς αὐτῇ τέκνοις.

Ἀλλὰ μείζων, παναγιώτατε, τῆς ψυχῆς μου ἡ εὐφροσύνη ηὐξήθη, ὑψηλοτέρα ἡ ἀγαλλίασις ἤρθη μαθόντος ἐκ τοῦ γράμματος ὅτι ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία ηὐδόκησεν ἵνα τὸ τέκνον αὐτῆς καὶ εἰς ὀφφίκιον προαγάγῃ ἐκκλησιαστικὸν, τὸ τοῦ « ἄρχοντος διδασκάλου τῆς

καθ' ἡμᾶς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ' Ἐκκλησίας», οὗ ὀφφικίου καὶ μετὰ δακρύων εὐλαβείας ἐδεξάμην καὶ ἀνέγνων τὸ σεπτὸν πατριαρχικὸν εὐεργετήριον γράμμα.

Ταῦτα ἡ Ὑμετέρα θειοτάτη παναγιότης διορίζουσα καὶ ἡ περὶ Αὐτὴν ἁγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος ἐγκρίνουσα, ὑπερβαλλόντως μὲν τιμᾶτε ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς μικροὺς μόχθους, εὐγενῶς δὲ εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν γραμμάτων παραθαρρύνετε ἀγῶνα, ἐν ᾧ ὑπὸ εὐμενεῖ τῇ ἰσχυρᾷ τοῦ Ὑψίστου δεξιᾷ πάλαι ἤδη ἔταξα ἐμαυτόν.

Τούτῳ δὴ καὶ ἀπὸ ψυχῆς εὔχομαι ἵνα ἐμὲ μὲν καταστήσῃ ἱκανὸν ὅπως ἐπαξίως φέρω τὸ τίμιον ὀφφίκιον, τῇ δὲ καθ' ἡμᾶς Μεγάλῃ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ, ἣν κινδυνεύουσαν οὐδέποτε κατέλιπε καὶ κλονουμένην ἀείποτε ἐστήριξε, χαρίζηται δύναμιν καὶ τιμὴν καὶ κλέος, ὅπως πάντες σῳζόμενο ἐν χαρᾷ ὑμνῶμεν καὶ ἐν εὐφροσύνῃ δοξάζωμεν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς αὐτοῦ ὄνομα.

Πλείστας δὲ, Παναγιώτατε δέσποτα, καὶ ἐγκαρδίους ὁμολογῶν Ὑμῖν καὶ τοῖς περὶ Ὑμᾶς ἁγίοις συνοδικοῖς χάριτας, εὐλαβῶς ἐπικαλοῦμαι μὲν τὰς πολυτίμους Ὑμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας, ἀσπάζομαι δὲ τὴν Ὑμετέραν παναγίαν δεξιάν·

τέκνον κατὰ πνεῦμα πιστὸν
ΠΕΤΡΟΣ Ν. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Ἄρχων διδάσκαλος τῆς Μεγάλης
τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας

Ἐν Θεσσαλονίκῃ, τῇ 8 μαρτίου 1906.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Νέα Σιών.— Τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἐπίσημον περιοδικὸν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἱερουσαλήμ, τὸ ἐπὶ διετίαν ἐκδιδόμενον κατὰ διμηνίαν, ἤρξατο ἐκτυπούμενον ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἰκνουαρίου κατὰ μῆνα εἰς φυλλάδια ἐξ 112 σελίδων, περιέχον διατριβὰς ἀξίας μελέτης, κυρίως ἀναγομένας εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τοπογραφίαν τῆς Ἁγίας Γῆς, ἣν ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην δύνανται νὰ ἐρευνῶσι καὶ διαφωτίζωσιν οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις ἐλλόγιμοι κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ τοῦ περιοδικοῦ συντάκται. Τὸ τελευταῖον αὐτοῦ τεῦχος ἀναγράφει καὶ δύο δωρεὰς ἑκτάκτους πρὸς ὑλικὴν ὑποστήριξιν τοῦ ἔργου. Ἄλλως ἀπαραίτητοι εἰσὶν αἱ τοιαῦται δωρεαί, διότι ἐπιχειρήσεις παρόμοιαι παρ' ἡμῖν δοσχερῶς εὐοδοῦνται διὰ λιτῆς συνδρομῆς ὡρισμένου τινὸς ἀριθμοῦ συνδρομητῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Προσηλυτευταί.—Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ παρελθόντος φεβρουαρίου τὸ δικαστήριον Βαρωσίων ἐξεδίκασε τὴν ὑπόθεσιν τῶν κατηγορουμένων ἐπὶ ἐπιθέσει κατὰ τῶν αὐτοκαλουμένων εὐαγγελικῶν, ἀναλαβόντων τὴν εἰς τοὺς ἑτεροδοξίας αὐτῶν σαγήνευσιν ὀρθοδόξων. Κατεδικάσθησάν τινες εἰς ἑνὸς ἔτους φυλάκισιν διά τε τὴν καταστροφὴν τῆς παρασυναγωγῆς τῶν αἱρετικῶν καὶ δι' ἀντίστασιν αὐτῶν κατὰ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς.

Θρησκευτικὴ διάλεξις.— Ὁ ἐσχάτως ἐπισκεψάμενος τὴν πόλιν Βαρωσίων αἰδεσιμ. ἀγγλικανὸς ἱερεὺς κ. Λίβιγγστον ἐποιήσατο δημοσίαν διάλεξιν περὶ τοῦ βίου τοῦ ἀοιδίμου ἀρχιεπισκόπου Σύρου Ἀλεξάνδρου Λυκούργου, κατευχαριστήσας τοὺς ἀκροωμένους τῆς ὁμιλίας.

Σωματεῖα κοινωφελῆ.—Κατὰ τὴν πρὸ μηνὸς ἐν Λευκωσίᾳ τελεσθεῖσαν ἐπέτειον πανήγυριν τῆς θρησκευτικῆς Ἀδελφότητος «Ὀρθοδοξίας», ὁ πρόεδρος ἀνέγνω τὴν ἔκθεσιν τῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐργασιῶν τοῦ σωματείου, συντηροῦντος σχολὴν νυκτερινὴν, ποθοῦντος δὲ νὰ συστήσῃ σχολεῖον κυριακὸν καὶ δημοσίαν βιβλιοθήκην. Ταῦτα κατὰ τὴν καλλίστην ἐν Λευκωσίᾳ συνάδελφον «Φωνὴν τῆς Κύπρου».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἱερὰ Σύνοδος.— Τὸ τελευταῖον φυλλάδιον τοῦ «Ἱεροῦ Συνδέσμου», κατὰ ὀκτὼ σελίδας ηὐξημένον καὶ κοσμούμενον διὰ τῆς προσωπογραφίας τοῦ μητροπολίτου Ἀθηνῶν κ. Θεοκλήτου, περιέχει τὰ ἔγγραφα, τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν μεταξὺ Συνόδου καὶ Ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν διαφωνίαν. Διάταγμα δὲ βασιλικὸν, ἀπολυθὲν τῇ 15 μαρτίου, ἐγκρίνει, κατὰ τὰ κείμενα, τὴν ἐπιβληθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῷ προηγουμένῳ τῆς μονῆς Πεντέλης κ. Ἱεροθέῳ Μητροφάνους ποινὴν τῆς καθαιρέσεως καὶ δεκαπενταετοῦς, ἅμα σωματικοῦ περιορισμοῦ ἔν τινι τῶν μονῶν.

Κήρυγμα.—Διὰ βασιλικοῦ διατάγματος οἱ πανοσιολογιώτατοι ἱεροκήρυκες τῆς μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ζαγορᾶς καὶ τῆς ἐπισκοπῆς Φαναρίου καὶ Φερσάλων κκ. Γερμανὸς Μυρομμάτης καὶ Πολύκαρπος Ζάχος μετετέθησαν ἐναλλάξ. Ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Πατρίδος» τοῦ Πύργου μανθάνομεν ὅτι, πλὴν τοῦ τακτικοῦ ἱεροκήρυκος, καὶ οἱ αἰδεσιμ. πρεσβύτεροι Πύργου κκ. Β. Ἀβρακμόπουλος καὶ Π. Πετρόπουλος μετὰ ζήλου κηρύττουσιν ἐν τοῖς ναοῖς τῆς πόλεως, εὐαρεστοῦντες τοῖς εὐσεβέσιν ἀκροαταῖς.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ І. МЕЧНИКОВА

ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΕΝ ΤΗ ΔΙΑΣΠΟΡΑ

Ἑλληνικὴ κοινότης Πιτσβούργης.— Μεταξὺ τῶν ἐν Πιτσβούργῃ διαμενόντων ὁμογενῶν ἐγένοντο συνεισφοραί τινες ἐσχάτως καὶ συνήχθησαν 25000 φράγκων, ὡς κεφάλαιον χρησιμεῦσον πρὸς ἵδρυσιν ναοῦ τῆς κοινότητος. Πρόεδρος αὐτῆς διατελεῖ ὁ κ. Μάνος, ἐφημέριος δὲ ὁ πανοσ. κ. Παΐσιος Φερεντῖνος.

Ἑλληνικὴ κοινότης Λύνν.— Ἡ ἐν Σικάγῳ ἀπὸ τριετίας ἐκδιδομένη ἑλληνικὴ ἐφημερὶς «Ἑλλὰς», ἧς ἰδιοκτῆται καὶ διευθυνταὶ εἰσὶν οἱ κκ. Μ. Κ. Σωτηρόπουλος καὶ Ν. Γ. Παπαντωνόπουλος, ἐπαινεῖ δικαίως τὴν εὐσέβειαν καὶ φιλογένειαν τῆς ἐν Λύνν (Μασσαχουσέτης) ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος, ἥτις ἐντὸς τεσσάρων ἢ πέντε μηνῶν κατέβαλε μὲν ὑπὲρ τὰς 30000 φράγκων πρὸς ἀγορὰν ναοῦ, κατέθηκε δ' ἔν τινι τραπεζιτικῷ καταστήματι περὶ τὰ ἑξακισχίλια φράγκα. Τὴν κοινότητα ταύτην ἀπαρτίζουσι περὶ τοὺς 700 ὁμογενεῖς, ἔχοντες προϊστάμενον τὸν ἐντεῦθεν ἀποσταλέντα πρεσβύτερον αἰδεσ. κ. Βασίλειον Λαμπρίδην.

Ἑλληνικὴ κοινότης Ἁγίου Λουδοβίκου.— Μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ὁμογενοῦς ἐν Ἁγίῳ Λουδοβίκῳ παροικίας ἐγένοντο τελευταῖον ἔρανοι πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πασχόντων ἕνεκα τῆς πρὸς τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἀφοσιώσεως, συνήχθησαν δ' ὑπὲρ τὰς 2500 φράγκων. Προϊστάμενος τῆς κοινότητος ἐστὶν ὁ αἰδεσιμώτατος πρεσβύτερος κ. Π. Φιαμπόλης.

Ἑλληνικὴ κοινότης Βιρμιγχάμης.— Οἱ ἐν Βιρμιγχάμῃ τῆς Ἀλαβάμας ὁμογενεῖς εἰσέπραξαν ἀπὸ κοινοῦ μεταξὺ αὐτῶν ἐράνου 17500 φράγκων μέχρι σήμερον πρὸς ἵδρυσιν ἰδίου ναοῦ, δι' ὃν δισχίλια ἔτι εἰσπραχθήσονται.

Ἑλληνικὴ κοινότης Βασιγκτῶνος.— Ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς ἐν Βασιγκτῶνι παροικίας ὑπεβλήθη εἰς τὸ δημαρχεῖον ἡ κατὰ νόμους αἴτησις πρὸς ἀναγνώρισιν τῆς κοινοτικῆς ἐκκλησίας. Πρόεδρος τῆς κοινότητος διατελεῖ ὁ κ. Κ. Δράκος.

Κοινότης ἑλληνικὴ Ν. Ὑόρκης.— Ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Νέας Ὑόρκης σκέπτεται νῦν περὶ ἱδρύσεως ἑλληνικοῦ σχολείου, δι' ἣν ἐξευρεθήσεται δάνειον· πρὸς εὐκολίαν τούτου ἐξετέθησαν εἰς ἐγγραφὴν δημοσίαν μετοχαὶ ἐξ 25 φράγκων ἑκάστη.

(Ἐκ τῶν ἑλλην. ἐφημερίδων „Ἑλλάδος„ Σικάγου, "Μεταναστου" Λόουελ, "Σημαίας" καὶ "Θερμοπυλῶν" Νεας Ὑόρκης).

Η ΣΚΗΤΗ ΤΩΝ ΚΑΥΣΟΚΑΛΥΒΙΩΝ, ἡ γνωσθεῖσα κατὰ τοὺς πρὸ ἡμῶν χρόνους ἐπ' ἀνδράσι διακριθεῖσι διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν καὶ τὴ παιδείαν, ἡ γινωσκομένη νῦν ἕνεκα τῶν ἐν αὐτῇ θεραπευομένων καλῶν τεχνῶν, ἰδίᾳ ζωγραφικῆς καὶ ξυλογλυπτικῆς, ἔπαθε τελευταῖον ὑλικὰς ζημίας τῇ 27 ὀκτωβρίου παρελθόντος ἔτους ἐκ τοῦ σεισμοῦ τοῦ βλάψαντος τὰς ἱερὰς μονὰς Λαύρας καὶ Ἰβήρων. Ἐμνήσθημεν ἐν καιρῷ τῶν ἐν ἐκείναις καὶ τῶν ἐν ταύτῃ ζημιῶν, ὧν κυριωτέρα καὶ κοινὴ ἡ εἰς τὸ ὑδραγωγεῖον ἐπιγενομένη καὶ ἡ εἰς τὸν κεντρικὸν κοινὸν ναόν. Κοιναὶ ζημίαι πρέπει ν' ἀναπληρωθῶσι δαπάναις κοινοῦ ταμείου, ἀλλ' ἡ παλαίφατος σκήτη τῶν Καυσοκαλυβίων πένεται, καθὼς καὶ πᾶσαι αἱ ἰδιορρύθμως πολιτευόμεναι σκῆται, ὅσων οἱ ἀσκηταί, τὴν ἰδίαν καλύβην ἕκαστος περιέπων καὶ ἐπισκευάζων, μόλις ἐπαρκοῦσιν εἰς τοῦτο καὶ μόνον. Ἡ σκήτη τῶν Καυσοκαλυβίων, πενομένη καὶ μὴ δυναμένη ν' ἀναπληρώσῃ τὰς ἐκ τοῦ σεισμοῦ ζημίας ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ταμείου, μὴ ἔχουσα καὶ τὰ ταξείδια, ὅσα τις ἑτέρα σκήτη, ἀφ' ὧν εἰσπράττει καὶ τοὺς ἀπαιτουμένους φόρους, ἀπέβλεψεν εἰς τὴν πρὸς τὸν μοναχικὸν βίον εὐλάβειαν τῶν ὀρθοδόξων, καὶ τούτων τοὺς ἐράνους καὶ τὴν ἐλεημοσύνην ἐπικαλεῖται νῦν διὰ τῶν ὁσιωτάτων αὐτῆς μοναχῶν κ.κ. Εὐθυμίου καὶ Ἰωαννικίου. Τούτους ἀπέστειλεν εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν καὶ εἰς τὴν Σμύρνην, πρὸς ἄθροισιν ἐλεῶν, ἀπεκδεχομένη ἀξιαλόγου τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκκλήσεως, ἣν ἡ σκήτη ποιεῖται πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἠγάπων καὶ ἐσέβοντο πάντα τὰ ἱερὰ ἐν Ἀνατολῇ προσκυνήματα, καὶ, γεραίροντες τὸν ἱερὸν Ἄθωνα, συνεισέφερον κατὰ καιροὺς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας καὶ διατηρήσεως τῶν ἱερῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει μονῶν καὶ σκητῶν. Εἰς τοὺς ἀπογόνους ἐκείνων ἐπιβάλλεται νὰ μιμηθῶσι τὴν πατρώαν εὐλάβειαν, ὑπερείδοντες ἱεροὺς θεσμοὺς κινδυνεύοντας καὶ ἱερὰ σεμνεῖα ζημιούμενα καὶ βλαπτόμενα.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ, τῆς ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς ἱερᾶς μονῆς Λαύρας διακειμένης, ἄλλοτε καὶ νῦν γραφέντα, ἀναγκάζουσιν ἡμᾶς ἵνα δηλώσωμεν ὅτι, προκειμένου λόγου περὶ σπουδαίας δῆθεν μεταξὺ σκήτης καὶ τῆς κυριάρχου Λαύρας διαφορᾶς, ἀκριβὴς ἐξέτασις τῆς ὑποθέσεως ἐπὶ τῇ βάσει ἐπανειλημμένων τῆς ἱερᾶς

ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Κοινότητος ἐκθέσεως ἀποδεικνύει ὅτι κυρίως οὐδὲν ὑφίσταται μεταξὺ σκήτης καὶ μονῆς ζήτημα, καθόσον αἴτησις περὶ ὑποβιβασμοῦ τῶν ἀναλογούντων τῇ σκήτῃ φόρων καὶ διακανόνισις αὐτῶν ἀνάγεται εἰς αὐτὴν τὴν ἱερὰν Κοινότητα, ἥτις ἀνέκαθεν αὐτοὺς κανονίζει μὴ δυναμένη νὰ μετασαλεύσῃ καθεστὼς ἀρχαῖον, ἄνευ σπουδαίων λόγων καὶ πολλῆς περισκέψεως. Αὐτὴ δ' ἡ ἱερὰ Κοινότης ἀποδεικνύει ὡς μακρὰν τῆς ἀληθείας κείμενα τὰ λεχθέντα καὶ γραφέντα περὶ ὑπερβασιῶν ἐν τῇ εἰσπράξει τῶν οὕτωσὶ κανονιζομένων φόρων καὶ περί τινων ἑτέρων δῆθεν πιέσεων. Ὃ δὲ δέον νὰ γνωσθῇ πᾶσίν ἐστιν ὅτι, νομίμων ἀρχῶν ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Ἁγίας Ἄννης ἀπὸ τριετίας μὴ ὑφισταμένων, ἐνεκρίθη συνοδικῶς, ὡς καὶ πρότερον, ἵνα, κατὰ τὰ ἔθιμα, τὰ καὶ διὰ σεπτοῦ πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ σιγιλλίου κατοχυρωμένα, προβῇ νῦν ἡ σκήτη εἰς ἐκλογὴν δικαίου καὶ τῶν αὐτοῦ συμπρακτόρων, ἐκπροθέσμων ὄντων τῶν διοικούντων τὰ τῆς σκήτης σήμερον, οὕτω δ' ἐπαναλάβῃ τὰς μετὰ τῆς κυριάρχου μονῆς σχέσεις αὐτῆς ἐπιζητοῦσα καὶ τὴν ἀδελφικὴν ἐκείνης ἐπιείκειαν ἐπὶ τῇ μέχρι τοῦδε πολιτείᾳ. Πάντα ταῦτα, παριστῶντα ἐν ὀλίγοις τὴν τῶν πραγμάτων ἀλήθειαν, ἐγράφησαν ὅπου ἔδει.

Συνεπληρώθη ἡ ἀπὸ διμηνίας σχεδὸν ἐν τῷ πατριαρχικῷ τυπογραφείῳ, κελεύσει καὶ εὐλογίᾳ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἐκτυπουμένη

ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

περιέχουσα καὶ τὴν τοῦ ἁγ. Πάσχα καὶ τὴν τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἀκολουθίαν, πάντα συναρμολογηθέντα ὑπὸ τοῦ πανοσιολ. Μ. ἀρχιμανδρίτου κ. Νικοδήμου καὶ ἐξετασθέντα ὑπὸ τῆς Πατριαρχ. Κεντρ. Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, εἶτα δ' ἐγκριθέντα ὑπὸ τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου.— Τὸ παντὶ ἱερεῖ, διακόνῳ, ἱεροψάλτῃ καὶ ἐν γένει χριστιανῷ ἀπαραίτητον τοῦτο βιβλίον ἐκτείνεται εἰς 382 σελίδας εἰς ὄγδοον μέγα, περιέχον ἐν τέλει καὶ μαθήματά τινα, ὡς ψάλλονται νῦν ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ, μελοποιηθέντα ὑπὸ διασήμων ἀρχαίων μουσικοδιδασκάλων ὡς τοῦ Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν, τοῦ Κλαδᾶ, τοῦ νέου Χρυσάφη, Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου, καὶ Γρηγορίου τοῦ πρωτοψάλτου. Τὸ βιβλίον διακρίνουσιν αἱ ἀπαραίτητοι ἐξηγήσεις τοῦ τρόπου καὶ τῶν ἐθῶν, καθ' ἃ τελοῦνται αἱ ἱεραὶ αὗται τελεταὶ ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ, χοροστατοῦντος τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου.

Τιμᾶται γροσίων ἀργυρῶν 10, καὶ δεδεμένον 12, εὑρίσκεται δὲ παρὰ πᾶσι τοῖς βιβλιοπωλείοις.

ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

ἐκ τοῦ πατριαρχ. ἀρχειοφυλακείου πρὸς τὰς αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας καὶ περὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω,

Ἐκδοθέντα ταῦτα, εὐλογίᾳ καὶ κελεύσει τοῦ παναγ. οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου Ἰωακεὶμ Γ' τοῦ ἀπὸ Θεσσαλονίκης, ἀποτελοῦσι τόμους τρεῖς, ὧν ὁ μὲν περὶ Ἁγίου Ὄρους περιέχει σελ. 344 — ὁ περὶ τῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων καὶ Κύπρου 729, καὶ ὁ περὶ τῶν ὁμοίων Ἐκκλησιῶν Ρωσσίας, Ρουμανίας καὶ Σερβίας καὶ τῶν ἄλλοτε ἀρχιεπισκοπῶν Ἀχριδῶν καὶ Πεκίου σελίδας 1115. Τιμῶνται ὁ Α' γροσίων ἀργυρῶν 20—ὁ Β' 30 ὁ Γ' 40, καὶ πωλοῦνται ἐν τῷ Γραφείῳ ἡμῶν.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἱερὰ Σύνοδος.

Διὰ ταῦτα

Ἰδοῦσα καὶ τὸ ἄρθρον 414 τῶν Ὁδηγιῶν, δικάζουσα κατ' ἀντιμωλίαν καὶ ἀποφασίζουσα κατὰ πλειονοψηφίαν,

Ἀπορρίπτει τὴν ὑπ' ἀριθμὸν πρωτ. 5614 καὶ ἡμερ. 18 αὐγούστου 1905 ἔφεσιν τοῦ Ἀναστασίου Μαγγλῆ κατὰ Πηνελόπης Μαγγλῆ καὶ κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 20 καὶ ἀπὸ 2 μαρτίου 1905 ἀποφάσεως τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου τῶν Πατριαρχείων ὡς ἀβάσιμον,

Ἐπικυροῖ τὴν ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω ἀριθμὸν καὶ χρονολογίαν ἀπόφασιν τοῦ διαληφθέντος Δικαστηρίου, καὶ

Ἐπιτίθησι τῷ ἐφεσείοντι, ὡς ἡττηθέντι ἐν τῇ δίκῃ, τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων, ἀνιόντα εἰς γρόσια 515 προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος, ὡς καὶ τὴν δικηγορικὴν ἀμοιβὴν κατὰ τὸν νόμον.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέλθη αὐθημερόν.

Κατ' ἐντολὴν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου 3

Ὁ ἀρχιγραμματεὺς

† Ἀρχιμ. **Ἀθανάσιος Πιπέρας.**

Ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

Г.Ш-726823